

Lemnul

Padurile ascund o uriasa bogatie, la fel de cautate si de necesara ca si alte surse de materii prime. Tulpinile si coroanele arborilor constituie veritabili acumulatori ai energiei solare si magazii de pretioase substante organice . Incepand cu celuloza si alcoolul si sfarsind cu rasinile si catranul , padurile ne daruiesc prin lemn produs actual – si prin carbune – produs fosil al tesaturilor lor – materii prime de o deosebita importanta .

Lemnul a fost folosit din cele mai indepartate timpuri ale existentei umane , impartind piatra si argila , gloria de a fii prijeluit nasterea primelor unelte , a primelor mijloace de aparare ale omului . Atat de adanc se inradacinase lemnul in existenta cotidiana a omului si in treburile “cetatii” incat putem vorbi de o civilizatie a lemnului , care a premers metalelor si care a supravietuit pana in aproape de timpurile noastre , cand masele plastice si produsele de sinteza I-au luat locul , lasandu-I insa ca unui suveran detronat ,, destule “feude” unde sa-si exercite atotputernicia , fara concurenta altor inlocuitori .

E si fireasca domina lemnului , cand padurile – podoaba planetei noastre – cuprind , ca un imens brau verde , muntii , colinele , malurile apelor , pliul de ingemanare a stepei cu dealurile . La sfarsitul veacului trecut , naturalistul francez Henri Baillon afirma ca daca am taia toate padurile de pe glob , stratul de lemn cu care am captusi pe dinafar sfera terestra ar avea o grosime de 60 cm ; aceasta imensa bogatie a fost injumatatita in mai putin de un veac , datorita atat implicatiilor exploziei demografice , cat si evolutiei industriale. A fost o epoca de uriasa dezvoltare economico-sociala cand lemnul , slujind omului deopotri la amenajarea locuintei , la obtinerea unor produse chimici , la incalzit ca si la o mie si una de alte trebuinte , in acelasi timp a fost irosit cu nesabuire , imputinarea lui declansand in ultimile doua decenii , in special , o profunda criza , la fel de alarmanta , in proportii si efecte egala cu aceea a energiei .

Patrunderea lemnului in existenta omului constituie o adevarata aventura , o istorie plina de neprevazut a cunoasterii naturii si folosirii , intai gospodaresti si apoi industriale , a acestei materii biologice , care a generat zeci de mestesuguri , importante ramuri industriale si arte cu semnificatii adanci pentru viata spirituala culturala , economica a numeroase popoare.

Dupa ultimile date comunicate de F.A.O. (Organizatia Natiunilor Unite pentru Alimentatie si Agricultura) padurile ocupa 4 285 milioane hectare , deci circa 1/3 din suprafata globului . Doar aproximativ 51% din aceasta suprafata este luata in exploatare , 49% reprezentand inca zone virgine , cum ar fi imensele rezervoare de “aur verde” siberiene , braziliene si central-africane . Din totalul suprafetei impadurite 3 069 milioane hectare revin padurilor de foioase , iar 1 216 milioane hectare celor de conifere.

In vederea realizarii unei unitati taxonomice , organele F.A.O. au impartit padurile globului in 6 grupe principale , dupa cum urmeaza :

- paduri de rasinoase din zona climatului rece ;
- paduri de amestec de rasinoase si foioase din zona climatului temperat ;
- paduri umede din zona climatului temperat cald ;
- paduri xerofile (rezistente la uscaciune) din zona climatului temperat cald;
- paduri de tip mediteranean ;
- paduri tropicale ;